

ІНОСОВ Віктор Леонтійович (20. 11 (03. 12). 1909, Київ — 20. 02. 1995, там само) — фахівець у галузі

електротехніки. Доктор технічних наук (1950), професор (1954). Державні нагороди. Закін. Київ. політех. інститут (1930). Працював 1930–35 та 1941–44 на підприємствах електроенергетики. 1935–41 — у Київ. політех. інституті; 1944–53 — в Інституті електротехніки АН УРСР; 1953–58 — проф. Укр. с.-г. академії; 1958–63 — заступник директора з наукової роботи Інституту автоматики Держплану УРСР (усі — Київ); 1963–83 — проф. Київ. інж.-буд. інституту. Осн. наук. дослідж. у галузі електрифікації пром. підприємств та електр. машин. Вивчав стійкість енергет. систем і регулювання збудження синхрон. генераторів.

Основні праці

Компаундирование и электромагнитный корректор напряжения. Москва, 1954; Синхронные двигатели с возбуждением от полупроводниковых выпрямителей. К., 1960; Коды в техніці. К., 1975 (усі – співавт.).

Є. П. Григоровський, С. В. Іносов

Бібліографічний опис:

Іносов Віктор Леонтійович / Є. П. Григоровський, С. В. Іносов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12350>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).